OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS
ROYAL THAI EMBASSY
JAKARTA

ความเคลื่อนไหว ด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เดือนเมษายน 2567

กระทรวงเกษตรปรับปรุงระบบชลประทานให้ทันสมัยบรรลุเป้าความพอเพียงด้านอาหาร

เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2567 นาย Dedi Nursyamsi หัวหน้าหน่วยงานเสริมสร้างขีดความสามารถและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการเกษตร (BPPSDMP) เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรกำลังดำเนินกลยุทธ์หลายรูปแบบ เพิ่มความทันสมัยด้านระบบชลประทาน เพื่อส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในอินโดนีเซีย ซึ่งการปรับปรุงระบบชลประทานให้ทันสมัยมีความสำคัญมากในการดำเนินการและเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มผลผลิตและดัชนีการเพาะปลูก (Planting Index: IP) ให้อินโดนีเซียสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตเพิ่มขึ้นได้จากปีละ 1 ครั้ง เป็น 2 – 3 ครั้ง มุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตพืชอาหารเป็นหลัก เช่น ข้าว รวมถึงอาจมีการนำเทคโนโลยีการเกษตรอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate Smart Agriculture: CSA) หรือการใช้เทคโนโลยีที่ไม่ซับซ้อน แต่มีคุณภาพในการผลิตและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำ

ในขณะเดียวกัน นาย Dyah Susilokarti รักษาการอธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวก กล่าวว่า ความพยายามในการปรับปรุงระบบชลประทานให้ทันสมัยนี้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเครือข่ายชลประทาน ปี 2563 - 2567 คือการตอบสนองและเพิ่มปริมาณน้ำในนาข้าว โดยการสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบชลประทาน เพื่อเร่งรัดการเพาะปลูกและเพิ่มดัชนีการเพาะปลูก อาทิ การติดตั้งเครื่องสูบน้ำและกระจายน้ำไปยังที่ต่างๆ ผ่านการใช้ท่อหรือสายยาง

นอกจากนี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร กล่าวเพิ่มเติมว่ากระทรวงเกษตรอยู่ระหว่างดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือติดตั้งเครื่องสูบน้ำ โดยเฉพาะการปลูกข้าวนาน้ำฝน ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพ ซึ่งการติดตั้งเครื่องสูบน้ำสามารถกระจายน้ำ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรสำหรับการเพาะปลูกในฤดูกาลที่ 2 ของปีนี้ ดังนั้น เพื่อให้ดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและเหมาะสมที่สุด จะมุ่งเน้นนาข้าวที่มี IP เก็บเกี่ยวผลผลิตได้ปีละ 1 ครั้งเท่านั้น โดยโครงการนี้จะให้ความช่วยเหลือติดตั้งเครื่องสูบน้ำไม่เฉพาะเพียงพื้นที่บนเกาะชวาเท่านั้น แต่จะดำเนินการบนเกาะอื่นๆ ด้วยเพื่อให้ผลผลิตพืชอาหารมีปริมาณเพิ่มขึ้น

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Fortune Indonesia
วันที่ 1 เมษายน 2567

เร่งพัฒนาปลาทูน่าอินโดนีเซียแข่งขันในตลาดโลก

อินโดนีเซียได้กำหนดเขตน่านน้ำทางทะเลออกเป็น 6 โซน ประกอบด้วยเขตการจัดการประมง (WPPNRI) 11 เขต ซึ่งมีศักยภาพทางด้านทรัพยากรประมงที่หลากหลายตามลักษณะเฉพาะของแต่ละภูมิภาค เช่น WPPNRI 714 ครอบคลุมน่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา และ WPPNRI 715 ครอบคลุมน่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลูกู ทะเลฮัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวบีราว เป็นแหล่งทำการประมงที่ให้ผลผลิตปลาทูน่าสูงถึง 11,090 ตัน จากกว่า 13,000 ตันต่อปี จากข้อมูลการทำประมงปลาทูน่าเพียงภูมิภาคเดียว ก็สามารถทำให้อินโดนีเซียมีศักยภาพที่จะเป็นประเทศชั้นนำในตลาดประมงระดับโลกและระดับประเทศ ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจสีน้ำเงิน ตามนโยบายของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ซึ่งรวมถึงการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเล การจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การติดตามและควบคุมพื้นที่ชายฝั่งและหมู่เกาะขนาดเล็ก ตลอดจนการแก้ปัญหาขยะพลาสติกในทะเล

ในปี 2565 อินโดนีเซียสามารถผลิตปลาทูน่าได้ 301,799 ตัน มูลค่า 10.77 ล้านล้านรูเปียห์ ด้วยความสำเร็จนี้ การบริโภคและการใช้ประโยชน์ปลาทูน่าในประเทศควรได้รับการส่งเสริมอย่างเข้มข้นมากขึ้น ซึ่งปลาทูน่า (Tuna) จัดอยู่ปลาในวงศ์เดียวกับปลาโอดำ (Tongkol) และปลาทูน่าท้องแถบ (Cakalang Skipjack) หรือ TTC ซึ่งคนอินโดนีเซียนิยมบริโภค อีกทั้งยังส่งออกไปตลาดต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ไทย ซาอุดีอาระเบีย สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย เวียดนาม อังกฤษ และฟิลิปปินส์ และถือเป็นแหล่งผลิต TCC รายใหญ่ที่สุดในโลก คิดเป็นร้อยละ 15 ในตลาดโลก

นอกจากนี้ ในปี 2567 KKP ยังมุ่งเน้นไปสู่การผลิตขั้นปลายน้ำผ่านกรมเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) ด้วยโครงการปฏิญญาอินโดนีเซียว่าด้วยปลาทูน่าปี 2567 (Declaration of the Indonesian Tuna Year 2024) ถือเป็นหนึ่งในความมุ่งมั่นครั้งใหญ่ในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าโภคภัณฑ์นี้ โดย KKP ได้เตรียมและดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามปฏิญญาดังกล่าว ซึ่งรวมถึงตลาดนัดปลาทูน่า (Tuna bazaar) และการเข้าร่วมจัดนิทรรศการ Seafood Expo North America (SENA) ประจำปี 2567 ที่เมืองบอสตัน สหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนมีนาคม 2567 การจัดงานวันปลาทูน่า ร่วมมือกับสมาคมโรงแรมและร้านอาหารแห่งอินโดนีเซีย (PHRI) เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2567 ณ เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออก และการร่วมมือกับสมาคมประมงปลาทูน่า (Tuna fisheries association) จัดการเสวนาในหัวข้อ ปลาทูน่า ณเมืองบิตุง จ.สุลาเวสีเหนือ พร้อมจัดกิจกรรม National Fish Day ในธีมปลาทูน่า

จนถึงขณะนี้ อินโดนีเซียยังคงทำประมงปลาทูน่าด้วยการจับไม่ใช่จากการเพาะเลี้ยง ดังนั้น KKP กำลังมองหาแนวทางเพิ่มการผลิตสินค้าปลาทูน่าที่มีมูลค่าเพื่อเพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศให้มากยิ่งขึ้น โดยในช่วงต้นปี 2567 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้เดินทางเยือนตุรกีเพื่อศึกษาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าเพื่อเพิ่มผลผลิตและรักษาความยั่งยืน ทั้งนี้ แผนพัฒนาการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าเป็นขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมสำหรับรัฐบาลอินโดนีเซียในการขจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU fishing) ในประเทศ ซึ่งเขตน่านน้ำ Kupang จ.นูซาเติงการาตะวันออก และ Morotai จ.มาลุกุเหนือ ได้รับการพิจารณาว่าเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงดังกล่าวไปปฏิบัติใช้

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Antara News วันที่ 1 เมษายน 2567

รมว.เกษตร มุ่งแก้ปัญหาผลผลิตทางการเกษตรลดลง

เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2567 ในการประชุมคณะทำงานร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (DPD) ณ อาคารรัฐสภา กรุงจาการ์ตา นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เปิดเผยถึงปัญหาหลัก 3 ประการ ที่ภาคการเกษตรกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนได้นำเสนอแนวทางและขั้นตอนเร่งด่วนที่กระทรวงเกษตรได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเพื่อเอาชนะปัญหาการลดลงของผลผลิตทางการเกษตรในช่วงที่ผ่านมา

ปัญหาแรกที่เผชิญคือการลดโควตาปุ๋ยจาก 7.8 ล้านตันในปี 2566 เป็น 4.8 ล้านตันในปี 2567 เนื่องจากข้อจำกัดองค์ประกอบปุ๋ยอื่นๆ เช่น ปุ๋ยทริปเปิลซูเปอร์ฟอสเฟต (TSP) และ แอมโมเนียมซัลเฟต (ZA) อย่างไรก็ตาม นาย Amran แสดงความสำเร็จในการขอคืนงบประมาณเพื่อจัดสรรสำหรับโควตาปุ๋ยในปี 2567 ได้อยู่ที่ 9.5 ล้านตัน ปัญหาที่ 2 คืออุปสรรคในการซื้อปุ๋ยอุดหนุนของเกษตรกร เพราะก่อนหน้านี้เกษตรกรต้องมีบัตรประจำตัวเกษตรกร แต่ปัจจุบันได้มีการแก้ไขกฎข้อบังคับเพื่อจะช่วยให้เกษตรกรสามารถรับปุ๋ยอุดหนุนได้สะดวกขึ้น โดยใช้เพียงบัตรประชาชนเท่านั้น และปัญหาสุดท้าย คือการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรมีอายุการใช้งานมาแล้วยาวนาน ซึ่งมีการพิสูจน์ว่าการใช้เครื่องจักรกลสามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตได้มากกว่าร้อยละ 60

นอกจากนี้ รมว. Amran ได้ย้ำว่า รัฐบาลได้ดำเนินการติดตั้งเครื่องสูบน้ำอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนิโญที่สร้างความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตร รวมถึงให้ความสำคัญต่อความมั่งคงด้านอาหาร โดยระบุว่าเรื่องอาหารมิใช่ประเด็นทางการเมือง เพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตของประชาชนทั้งประเทศ และหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาคของอินโดนีเซียต่อความพยายามในการบรรลุถึงความพอเพียงด้านอาหาร ซึ่งการสนับสนุนเรื่องดังกล่าวถือว่ามีความสำคัญเมื่อพิจารณาถึงบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาคในการสื่อสารกับเกษตรกร

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 2 เมษายน 2567

ดึงเยาวชนรุ่นใหม่สู่ภาคเกษตรผ่านโครงการ Tani AKUR

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียมุ่งมั่นที่จะฟื้นฟูภาคการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่ เพื่อให้พวกเขามีส่วนร่วมในภาคเกษตรกรรมที่เป็นพื้นฐานของการดำรงชีพและกิจกรรมทางธุรกิจ ความพยายามนี้สอดคล้องตามนโยบายของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ซึ่งสนับสนุนให้เกษตรกรรุ่นใหม่ในอินโดนีเซียใช้ประโยชน์จากโครงการสินเชื่อธุรกิจเพื่อประชาชน (KUR) ผ่านโครงการ Millennial Farmers Access to People's Business Credit (Tani AKUR) เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับธุรกิจภาคการเกษตร ที่จะช่วยเพิ่มการพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และเป็นอิสระ

ขณะเดียวกัน นาย Dedi Nursyamsi หัวหน้าหน่วยงานเสริมสร้างขีดความสามารถและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการเกษตร (BPPSDMP) กระทรวงเกษตร กล่าวเพิ่มเติมว่า Tani AKUR เป็นโครงการที่ริเริ่มโดยรัฐบาลในการกระตุ้นการเข้าถึงการจัดหาเงินทุนสำหรับธุรกิจการเกษตร วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผ่านสถาบันการเงินที่มีการค้ำประกัน ถือเป็นโครงการสำคัญที่จะสนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรกรรุ่นใหม่ และตอบสนองต่อความท้าทายที่ต้องเผชิญในการพัฒนาการเกษตรของประเทศ

นอกจากนี้ Dr. Idha Widi Arsanti ผู้อำนวยการหน่วยดำเนินการโครงการระดับชาติ (National Project Implementation Unit: NPIU) ระบุว่าแนวทางการดำเนินโครงการ Tani AKUR สอดคล้องกับโครงการ Youth Entrepreneurship and Employment Support Services (YESS) ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและกองทุนระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาการเกษตร (International Fund for Agriculture Development: IFAD) มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและดูแลการฟื้นฟูภาคเกษตรกรรม เป้าหมายประการหนึ่งที่สำคัญคือการอำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรรุ่นใหม่ในการพัฒนาการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำอย่างมีประสิทธิภาพผ่านความช่วยเหลือทางธุรกิจ

ที่มา:หนังสือพิมพ์ LIPUTAN 6 วันที่ 2 เมษายน 2567

อินโดฯ เปิด 5 เขื่อน เพิ่มความมั่นคงทางอาหารและน้ำ

กระทรวงโยธาธิการและการเคหะ (THE MINISTRY OF PUBLIC WORKS AND PUBLIC HOUSING: PUPR) ประกาศแผนเปิดเขื่อน 5 แห่งเมื่อช่วงต้นปี 2567 ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการเพิ่มความมั่นคงทางน้ำและอาหารในประเทศ ในฐานะโครงการยุทธศาสตร์แห่งชาติ (NATIONAL STRATEGIC PROJECTS: PSN) เขื่อนทั้ง 5 แห่งนี้จะเปรียบเหมือนกระดูกสันหลังของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของอินโดนีเซีย นาย ENDRA S. ATMAWIDJAJA ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี อุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อม PUPR เปิดเผยว่าเขื่อนทั้ง 5 แห่งที่เปิดตัว ได้แก่ เขื่อน KARIAN เขื่อน CIPANAS จ.ชวาตะวันตก เขื่อน SEPAKU SEMOI จ.กาลิมันตันตะวันออก เขื่อน TIU SUNTUK จ.นูซาเติงการาตะวันตก และเขื่อน LOLAK จ.สุลาเวสีเหนือ เป็นความพยายามอย่างเป็นรูปธรรมของรัฐบาลในการเพิ่มความสามารถในการกักเก็บน้ำในภูมิภาคต่างๆ ในขณะเดียวกันช่วยบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

จากการเปิดใช้งานเขื่อนทั้ง 5 แห่งข้างต้น ถือเป็นการเสริมสร้างขั้นตอนเชิงกลยุทธ์ในการรักษาอธิปไตยทางน้ำและพลังงานของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและสวัสดิการของชุมชนของอินโดนีเซีย นับเป็นก้าวสำคัญในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่ยั่งยืนและสามารถแข่งขันได้เพื่ออนาคตที่ดีกว่าเดิม

ที่มา: หนังสือพิมพ์ HALUAN DAILY วันที่ 7 เมษายน 2567

IBP ใช้เทคโนโลยีชีวภาพเข้มข้นเพิ่มผลผลิตข้าวร้อยละ 25

การประยุกต์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีชีวภาพแบบเข้มข้น (Bio Intensive Technology) ณ ศูนย์ข้าว Subang ถือเป็นความพยายามในการเพิ่มผลผลิตข้าว รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ และการขาดแคลนปุ๋ย เทคโนโลยีชีวภาพแบบเข้มข้นเป็นโครงการวิจัยที่นำเสนอโดย ศ. ดร. Suryo Wiyono คณบดีคณะเกษตรศาตร์ มหาวิทยาลัย IPB (Institut Pertanian Bogor) และผู้เกี่ยวข้องในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ กระทรวงเกษตร สมาคมศิษย์เก่า IPB สำนักงานเกษตรจังหวัด รวมทั้งโรงเรียนอาชีวศึกษา Compreng บริษัท Sari Bumi Nusantara และบริษัท PT. Suryo Research Indonesia ก็มีบทบาทร่วมดำเนินโครงการวิจัยนี้ด้วยเช่นกัน

เทคโนโลยีชีวภาพแบบเข้มข้นเป็นนวัตกรรมที่ได้รับการพัฒนาโดยคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย IPB มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลผลิตและความยั่งยืน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ส่วน ได้แก่ 1. การเติมสารอินทรีย์เพื่อลดการใช้สารเคมี 2. การสร้างภูมิคุ้มกันทางชีวภาพและปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงเมล็ดพันธุ์โดยใช้แบคทีเรียและเชื้อราเอนโดไฟท์ เพื่อเพิ่มความสามารถของพืชในการดูดซับน้ำและเป็นการป้องกันจากศัตรูพืชและโรค 3. การเพิ่มประสิทธิภาพการให้ปุ๋ยในปริมาณและระยะเวลาที่แน่นอน เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับดินและความสมดุลของสารอาหาร 4. การติดตามและการจัดการอย่างรวดเร็วในการควบคุมและป้องกันศัตรูพืชและโรค และ 5. การยกเว้นการใช้ยาฆ่าแมลงระหว่างการเพาะเมล็ดจนถึง 30 วันแรกหลังการปลูก

ศูนย์ข้าว Subang ตั้งอยู่ที่หมู่บ้าน Kiarasari ตำบล Compreng เขต Subang จ.ชวาตะวันตก ประสบความสำเร็จในการเพิ่มผลผลิตข้าวจาก 7.2ตัน/เฮกตาร์ เป็น 9.8 ตัน/เฮกตาร์ นอกจากนี้ โครงการวิจัยนี้ยังได้เพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับการทำเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและได้ผลผลิตที่เพิ่มขึ้น การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีชีวภาพแบบเข้มข้นที่ศูนย์ข้าว Subang ไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จในการเพิ่มผลผลิตข้าวเท่านั้น แต่ยังเป็นแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการรับมือและแก้ปัญหาภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญและการขาดแคลนปุ๋ยอีกด้วย โดยหวังว่าเทคโนโลยีการเกษตรที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะสามารถพัฒนาต่อไปเพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซียได้

ที่มา: หนังสือพิมพ์ IndoNews วันที่ 6 เมษายน 2567

ยุทธศาสตร์การบูรณาการระหว่างภาคเกษตรและปศุสัตว์

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการบูรณาการระหว่างภาคเกษตรและปศุสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลี้ยงโคเนื้อและโคนมโดยใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่า ซึ่งการเลี้ยงโค 1 ตัวให้เจริญเติบโต เกษตรกรผู้เลี้ยงจำเป็นต้องให้อาหารที่มีคุณค่าโดยการผสมหญ้าหมักหญ้าแห้ง และอาหารกว่า 50 กิโลกรัม ดังนั้นสิ่งสำคัญคือการเพาะพันธุ์โคให้เพิ่มขึ้นและสามารถลดต้นทุนค่าอาหารสัตว์ได้ หากมีการบูรณาการการเลี้ยงโคเนื้อและโคนมโดยใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่าได้สำเร็จ จะสามารถตั้งเป้าให้โคออกลูกได้ปีละ 1 ครั้ง ซึ่งกระทรวงกษตรได้ประสานกับบริษัท Perhutani (มหาชน) ในการจัดหาที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โดยจำเป็นต้องใช้พื้นที่อย่างน้อย 10,000 เฮกตาร์เพื่อเพิ่มผลผลิตโคเนื้อและโคนม

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2567 ในงาน Mentan Sapa Petani dan Penyuluh Pertanian (MSPP) Vol 11 นาง Ardiani Agustina (Head of the Program Work Team) กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เปิดเผยว่า กลยุทธ์ในการเพิ่มผลผลิตผ่านการบูรณาการภาคเกษตรและปศุสัตว์มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่สามารถแข่งขันได้และเกิดความยั่งยืน โดยใช้กลยุทธ์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง อาทิ การพัฒนาปศุสัตว์แบบบูรณาการ การพัฒนาโรงงานผลิตอาหารสัตว์ผ่านธนาคารอาหารสัตว์ และการใช้ประโยชน์จากมูลสัตว์เป็นปุ๋ยอินทรีย์ รวมทั้งการสนับสนุนด้านการเงินจากธนาคาร บริษัทของรัฐ และประกันภัยทางปศุสัตว์อีกด้วย ทั้งนี้ การบูรณาการภาคเกษตรและปศุสัตว์ยังคงต้องเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคในการพัฒนา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ในแต่ละภูมิภาค กล่าวคือ การเปลี่ยนรูปแบบการเลี้ยงปศุสัตว์แบบดั้งเดิมไปสู่ปศุสัตว์สมัยใหม่ ปัญหาอีกประการหนึ่งคือข้อจำกัดในการเข้าถึงที่ดินทั้งเพื่อการพัฒนาอาหารสัตว์และปศุสัตว์ ปัญหาความยากลำบากของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมทั้งข้อจำกัดด้านทรัพยากรบุคคลที่สามารถเลี้ยงปศุสัตว์ในลักษณะที่ทันสมัยและบูรณาการได้

ที่มา: หนังสือพิมพ์ JAWA POS วันที่ 6 เมษายน 2567

กระทรวงเกษตรสั่งการหัวหน้าส่วนภูมิภาคช่วยกำกับดูแลการจัดตั้งโรงงานผลิตน้ำมันปาล์ม

นาย ANDI NUR ALAMSYAH อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ เปิดเผยว่ากระทรวงเกษตรได้ออกหนังสือเวียน เลขที่ 245/2024 ว่าด้วยการตรวจสอบใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามความเสี่ยง อ้างอิงการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย (INDONESIAN STANDARD INDUSTRIAL CLASSIFICATION: KBLI) สำหรับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบ (10431) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหัวหน้าส่วนภูมิภาค (ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายกเทศมนตรี) ตามอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจสำหรับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบ นโยบายนี้เป็นความพยายามที่จะสร้างบรรยากาศและการอำนวยความสะดวกการลงทุนในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบ ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจจะต้องดำเนินการตาม ขั้นตอนในการยื่นคำขอใบอนุญาตออนไลน์ ณ จุดเดียว (ONLINE SINGLE SUBMISSION: OSS) โดยแนบข้อกำหนดพื้นฐานและข้อกำหนดใบอนุญาตธุรกิจตามความเสี่ยงอ้างอิงถึง KBLI (10431)

ก่อนหน้านี้ DR. RAWING RAMBANG อาจารย์มหาวิทยาลัย PALANGKARAYA จ.กาลิมันตันกลาง ระบุว่า รัฐบาลส่วนภูมิภาคจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบในการออกใบอนุญาตให้กับโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มที่ไม่มีพื้นที่เพาะปลูกของตนเอง โดยต้องตรวจสอบก่อนว่าโรงงานดังกล่าวมีความร่วมมือกับเกษตรกรหรือไม่ ในขณะเดียวกัน ต้องประเมินความสามารถในการรองรับของโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มที่ไม่มีพื้นที่เพาะปลูกทั้งในด้านอุปทานและกำลังการผลิตอย่างจริงจัง พร้อมทั้งศึกษาความเป็นไปได้สำหรับโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มในพื้นที่ของตน และไม่ควรอนุญาตให้โรงงานผลิตน้ำมันปาล์มที่ไม่มีพื้นเพาะปลูก เนื่องจากอาจเป็นการขัดขวางโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มอื่นๆ ที่มีความร่วมมือกับเกษตรกร

ที่มา: หนังสือพิมพ์ ANTARA วันที่ 8 เมษายน 2567

ราคาข้าว ไข่ ไก่ น้ำตาลปรับตัวสูงขึ้น ก่อนเทศกาลอีดดิ้ลฟิตริ

เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2567 ข้อมูลแผงราคาอาหารของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ระบุว่า ราคาสินค้าโภคภัณฑ์พื้นฐานมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น จากการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ ราคาข้าวเกรดพรีเมี่ยมเพิ่มขึ้น 20 รูเปียห์ เป็น 16,130 รูเปียห์/กิโลกรัม ราคาข้าวคุณภาพปานกลางลดลง 60 รูเปียห์ เหลือ 13,810 รูเปียห์/กิโลกรัม เมื่อเทียบกับวันก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม Bapanas ได้กำหนดราคาข้าวเกรดพรีเมี่ยมและข้าวคุณภาพปานกลางขายปลีก (HET) โดยแบ่งตามภูมิภาค ดังนี้
โซน 1 เกาะชวา จ.ลัมปุง จ.สุมาตราใต้ จ.บาหลี จ.นูซางเติงการาตะวันตก และเกาะสุลาเวสี
โซน 2 เกาะสุมาตรายกเว้น จ.ลัมปุง จ.สุมาตราใต้ จ.นูซาเติงการาตะวันออก และเกาะกาลิมันตัน และ
โซน 3 จ.มาลูกู และ จ.ปาปัว

โดย HET สำหรับข้าวพรีเมี่ยม โซน 1 อยู่ที่ 13,900 รูเปียห์/กิโลกรัมโซน 2 อยู่ที่ 14,400 รูเปียห์/กิโลกรัมและโซน 3 อยู่ที่ 14,800 รูเปียห์/กิโลกรัมตามลำดับ และ HET สำหรับข้าวคุณภาพปานกลาง โซน 1 อยู่ที่ 10,900 รูเปียห์/กิโลกรัม โซน 2 อยู่ที่ 11,500 รูเปียห์/กิโลกรัม และโซน 3 อยู่ที่ 11,800 รูเปียห์/กิโลกรัม ตามลำดับ

ขณะเดียวกัน ราคาหอมแดงปรับตัวลดลง 1,240 รูเปียห์ อยู่ที่ 41,220 รูปเปียห์/กิโลกรัม ราคาเนื้อวัวลดลง 1,420 รูเปียห์ อยู่ที่ 139,850 รูเปียห์/กิโลกรัม แต่ราคากระเทียมปรับเพิ่มขึ้น 460 รูเปียห์ เป็น 43,300 รูเปียห์/กิโลกรัม ราคาพริกแดงหยิกเพิ่มขึ้น 1,710 รูเปียห์ เป็น 57,240 รูเปียห์/กิโลกรัม พริกป่นแดงเพิ่มขึ้น 5,380 รูเปียห์ เป็น 60,820 รูเปียห์/กิโลกรัมราคาเนื้อไก่เพิ่มขึ้น 3,500 รูเปียห์เป็น 42,800 รูเปียห์/กิโลกรัม ราคาน้ำตาลทรายเพิ่มขึ้น 140 รูเปียห์เป็น 18,110 รูเปียห์/กิโลกรัม และราคาไข่พิ่มขึ้น 1,270 รูเปียห์ เป็น 32,260 รูเปียห์/กิโลกรัมเมื่อเทียบกับวันก่อนหน้า

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas วันที่ 9 เมษายน 2567

รมว. เกษตร สนับสนุนการพัฒนาข้าวสายพันธุ์ IPB 9G

เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2567 นาย ANDI AMRAN SULAIMAN รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เดินทางเยือนเขต LAMONGAN จ. ชวาตะวันออก เพื่อเยี่ยมชมข้าวสายพันธุ์ใหม่ ชื่อ IPB 9G ซึ่งเป็นสายพันธุ์ข้าวคุณภาพที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูงอยู่ที่ 9 – 11 ตัน/เฮกตาร์ มีความทนทานต่อโรคและแมลงศัตรูพืช อีกทั้งช่วยลดปริมาณการใช้ปุ๋ยได้ถึงร้อยละ 20 และลดต้นทุนการผลิต โดยได้กล่าวแสดงความขอบคุณมหาวิทยาลัย IPB ในการวิจัยพัฒนาข้าวสายพันธุ์ดังกล่าว ซึ่งข้าวสายพันธุ์ IPB 9G ให้ผลผลิตที่สูงกว่าข้าวคุณภาพเกรดพรีเมี่ยมทั่วไปหลายสายพันธุ์ และข้าวพันธุ์ท้องถิ่นที่เกษตรกรนิยมปลูกกันมาก ข้อดีอีกประการหนึ่งของ IPB 9G คือเป็นข้าวสะเทินน้ำสะเทินบก ที่นอกจากจะเหมาะสมสำหรับปลูกบนพื้นที่แห้ง/ที่สูงแล้ว ยังให้ผลผลิตได้ดีหากปลูกในนาข้าวชลประทาน

นอกจากนี้ PROF. ARIF SATRIA อธิการบดีมหาวิทยาลัย IPB กล่าวเพิ่มเติมว่า ข้าวสายพันธุ์ IPB 9G เป็นหนึ่งในแนวทางสำหรับการเกษตรของอินโดนีเซียในการเผชิญกับภัยคุกคามจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งมหาวิทยาลัย IPB จะดำเนินงานวิจัยและผลิตสายพันธุ์ข้าวของอินโดนีเซียที่ดีกว่าอยู่เสมอ และเน้นย้ำถึงความสำคัญของนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่สามารถเอาชนะความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้ด้วยเหตุนี้ มหาวิทยาลัย IPB จึงร่วมมือกับมหาวิทยาลัยทุกแห่งในอินโดนีเซียเพื่อทำงานร่วมกับกระทรวงเกษตรรัฐบาลระดับภูมิภาค เพื่อตระหนักถึงไม่เพียงแต่การพึ่งพาตนเองด้านอาหารเท่านั้น แต่จะทำให้อินโดนีเซียกลายเป็นผู้ส่งออกข้าวของโลกด้วย

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 19 เมษายน 2567

รัฐบาลอนุญาตส่งออกตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ และเปิดโอกาสให้นักลงทุนเพาะเลี้ยงในต่างประเทศได้

นาย SAKTI WAHYU TRENGGONO รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เปิดเผยว่ากระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้ออกกฎกระทรวงฉบับที่ 7 ปี 2024 ว่าด้วยการจัดการกุ้งล็อบสเตอร์ (PANULIRUS SPP.) ปูม้า (SCYLLA SPP.) และปูม้า (PORTUNUS SPP) เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2567 โดยกฎกระทรวงฉบับนี้จะเปิดโอกาสในการส่งออกตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ (CLEAR LOBSTER SEEDS: BBL) อีกครั้ง หลังจากเคยมีคำสั่งห้ามส่งออกมาตั้งแต่ปี 2558 และได้อนุญาตให้มีการส่งออกได้อีกครั้งในปี 2563 ก่อนที่จะถูกสั่งห้ามส่งออกในเวลาต่อมา การส่งออกตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์มีข้อกำหนดอ้างอิงตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 ปี 2024 มาตรา 3 ระบุว่าการเพาะเลี้ยงตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์นั้นสามารถดำเนินการได้นอกอาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อกำหนดในการเพาะเลี้ยงตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ในต่างประเทศ

โดยนักลงทุนต่างชาติต้องลงนามในเอกสารข้อตกลงกับรัฐบาลอินโดนีเซีย รัฐบาลซึ่งเป็นประเทศต้นทางของนักลงทุนต่างชาติจะต้องยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษร และรวมถึงการขอโควตาตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ที่ชัดเจน นอกจากนี้ นักลงทุนต่างชาติที่ต้องการส่งออกตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์จะต้องร่วมมือกับหน่วยงานบริการสาธารณะที่รับผิดชอบด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยนักลงทุนจะได้รับตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์สำหรับกิจกรรมการเพาะเลี้ยงจากหน่วยงานดังกล่าวหลังจากได้ลงนามในเอกสารข้อตกลงแล้ว รวมทั้งนักลงทุนต่างชาติจะต้องมีเอกสารรับรองจากรัฐบาลซึ่งเป็นประเทศต้นทางของนักลงทุนและจำเป็นต้องจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทนิติบุคคลตามบทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับของอินโดนีเซีย

ที่มา: หนังสือพิมพ์ TEMPO วันที่ 16 เมษายน 2567

สุมาตราเหนือส่งออกยางลดลง เนื่องจากความต้องการยางลดลง และผลกระทบจากกฎหมาย EUDR

นาย Edy Irwansyah รองประธานกรรมการสมาคมผู้ผลิตยางอินโดนีเซีย (Gapkindo) จ.สุมาตราเหนือ เปิดเผยว่าปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติของสุมาตราเหนือในเดือนมีนาคม 2567 อยู่ที่ 17,517 ตันลดลงร้อยละ 13.65 เมื่อเทียบกับเดือนกุมภาพันธ์ 2567 และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า คิดเป็นลดลงกว่าร้อยละ 46.32 ปริมาณการส่งออกยางเฉลี่ยต่อเดือนปกติอยู่ที่ประมาณ 42,000 ตัน

ประสิทธิภาพการส่งออกยางพาราของ จ.สุมาตราเหนือมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากแรงกดดันจากปัจจัยหลายประการ เช่น อุปสงค์ความต้องการจากโรงงานยางล้อในปัจจุบันยังคงชะลอตัว เนื่องจากยังคงมีสต็อกยางพาราจำนวนมากอีกปัจจัยหนึ่งคือ โรงงานแปรรูปยางพารามุ่งปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EUDR) โดยผู้ประกอบการบางรายได้รับข้อมูลจากอุตสาหกรรมล้อยางที่มีขนาดใหญ่หลายแห่งว่าจะไม่รับซื้อยางพาราจากโรงงานแปรรูปที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ EUDR ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกยางพาราไปยังสหภาพยุโรปลดลง นอกจากนี้ จากข้อมูลประเทศปลายทางส่งออกยางพาราหลักทั้ง 5 ประเทศ ตุรกีมักจะเป็นหนึ่งในประเทศยุโรปที่ติดอันดับต้นๆ แต่จากข้อมูลการส่งออกยางพาราในเดือนมีนาคม 2567 ตุรกีอยู่ในลำดับที่ 8 โดยมีประเทศปลายทาง 5 อันดับแรกได้แก่ ญี่ปุ่น ร้อยละ 31.05 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 18.93 แคนาดา ร้อยละ 8.20 บราซิล ร้อยละ 6.10 และจีนร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

ขณะเดียวกัน แอฟริกาที่เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบยางให้อินโดนีเซียยังคงมีข้อจำกัดในการส่งออก อีกทั้งปริมาณผลผลิตยางพาราโดยทั่วไปในพื้นที่ จ.สุมาตราเหนือมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากปัญหาโรคใบร่วงและปรากฏการเอลนิโญที่ส่งผลให้สภาพอากาศร้อนฝนตกน้อย และมีผลกระทบต่อปริมาณและคุณภาพของน้ำยาง สำหรับราคาเฉลี่ยรายเดือนยางแท่ง TSR20 ณ ตลาด SICOM ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2567 เพิ่มขึ้น 8.54 เซนต์สหรัฐ/กิโลกรัม เป็น 164.04 เซนต์ โดยราคาปิดเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2567 ลดลงเล็กน้อย อยู่ที่ 162.60 เซนต์สหรัฐ/กิโลกรัม ทั้งนี้ ความต้องการที่ลดลงมีผลต่อการเคลื่อนไหวของราคาที่ช้าลงอีกด้วย สำหรับผลผลิตวัตถุดิบยางในเดือนเมษายนคาดว่าจะยังคงหยุดชะงัก เนื่องจากกำลังเข้าสู่ช่วงการผลิตที่ลดลง

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Waspada วันที่ 17 เมษายน 2567

อินโดนีเซียวางแผนนำเข้าโคนมกว่า 2.15 ล้านตัว รองรับความต้องการภายในประเทศ

เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2567 นาย Makmun รองอธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยหลังการสัมมนาออนไลน์ หัวข้อ Supervising Milk Production towards Food and Protein Self - Sufficiency ซึ่งจัดขึ้นโดย Sinar Tani ว่า โครงการดื่มนมฟรี (Free Milk Drinking Program) เป็นโครงการริเริ่มของนาย Prabowo Subianto และนาย Gibran Rakabuming Raka ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีอินโดนีเซียที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดในการเลือกตั้งล่าสุด โดยตั้งเป้าหมายการดื่มนมของคนอินโดนีเซียรวม 82.9 ล้านคน รวมทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษา นักเรียนโรงเรียนประจำสอนศาสนาอิสลาม และสตรีมีครรภ์ อยู่ที่ประมาณ 4.1 ล้านตัน/ปี ดังนั้น จะทำให้ความต้องการนมของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก เพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียวางแผนที่จะนำเข้าโคนมจำนวน 2.15 ล้านตัว

การดำเนินโครงการดังกล่าวทำให้ความต้องการนมโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีละ 4.6 ล้านตัน เป็น 8.7 ล้านตัน ด้วยการผลิตนมเฉลี่ย 0.9 ล้านตันต่อปี อินโดนีเซียอาจเผชิญกับภาวะขาดแคลนนม 7.8 ล้านตัน/ปี หรือเทียบเท่ากับโคนม 2 ล้านตัว โดยในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ 2560 - 2566) ความต้องการนมของประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 6 ต่อปี ในขณะที่การผลิตเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1 ต่อปี ชี้ให้เห็นถึงความไม่สมดุลของการผลิตและความต้องการนมของประเทศ อินโดนีเซียจึงต้องนำเข้านมทุกปี ดังนั้น เพื่อตอบสนองความต้องการนมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นและโครงการดื่มนมฟรี กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้วางแผนดำเนินโครงการปรับปรุงการผลิตนมแห่งชาติ (NATIONAL MILK PRODUCTION IMPROVEMENT PROGRAM: PPSN) หนึ่งในแนวทางการดำเนินงานคือการเพิ่มจำนวนโคนมทั้งการนำเข้าและการผสมเทียม จากข้อมูลโครงการ PPSN ระบุว่าเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ จึงจำเป็นต้องนำเข้าโคนมเพิ่มอีก 2.15 ล้านตัว จากบราซิล 1.5 ล้านตัว สหรัฐอเมริกา 500,000 ตัว ออสเตรเลีย 100,000 ตัว และนิวซีแลนด์ 50,000 ตัว โดยอาจต้องใช้งบประมาณถึง 90 ล้านล้านรูเปียห์

ที่มา: หนังสือพิมพ์ KOMPUS วันที่ 18 เมษายน 2567

BRIN ลงนาม MOU ร่วมกับ PT Nestle Indonesia สร้างความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ พร้อมการวิจัยอย่างยั่งยืน

เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2567 Dr. R Hendrian ผู้ช่วยฝ่ายการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม (Deputy for Utilization of Research and Innovation) สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) และนาย Jean-Luc Marc C. De Vuyst ผู้อำนวยการบริษัท PT. Nestle Indonesia ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) เพื่อสร้างความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ในการเสริมสร้างความพยายามร่วมกันของทั้งสองฝ่ายในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมของอินโดนีเซีย ณ อาคาร BJ Habibie กรุงจาการ์ตา

Mr. Mulyadi Sinung Harjono ผู้อำนวยการฝ่ายการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมของ BRIN (Director of Research and Innovation Utilization in BRIN Industry) กล่าวว่า การลงนามMOU นี้ถือเป็นก้าวสำคัญสำหรับ BRIN ในการบรรลุวิสัยทัศน์ด้านเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและสร้างสรรค์ที่ตระหนักถึงความสำคัญของภาคเกษตรกรรมในการเผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรักษาสมดุลระหว่างความต้องการอาหารและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป้าหมายหลักประการหนึ่งของความร่วมมือนี้คือการใช้ประโยชน์จากการวิจัยและนวัตกรรมในการย่อยสลายของเสียเพื่อผลิตก๊าซชีวภาพ ซึ่งเป็นการตระหนักถึงความสำคัญของการเลี้ยงโคนมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ เพื่อสร้างระบบปศุสัตว์ที่ตอบสนองความต้องการด้านอาหารและช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอีกด้วย

ในขณะเดียวกัน นาย Jean - Luc กล่าวเพิ่มเติมว่า การลงนาม MOU ฉบับนี้ จะเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมและทีมงานขนาดใหญ่เพื่อปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพของเกษตรกร การสร้างสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืนสำหรับภาคเกษตร ตลอดจนการมีส่วนสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในอินโดนีเซีย นอกจากนี้ ความร่วมมือนี้จะเป็นก้าวสำคัญในการสนับสนุนวิสัยทัศน์ของบริษัท PT. Nestle Indonesia ในการสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันก็เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในอินโดนีเซีย และสามารถนำไปสู่การเติบโตของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในอินโดนีเซียด้วยเช่นกัน

ที่มา: สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) วันที่ 19 เมษายน 2567

ประธานาธิบดีโจโควีเร่งรักษาเสถียรภาพราคาข้าวโพดระดับเกษตรกร

เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2567 ประธานาธิบดี JOKO WIDODO เดินทางเยือนเมืองโบอาเลโมจังหวัดโกรอนตาโลเปิดเผยว่าการผลิตข้าวโพดในอินโดนีเซียกำลังเพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มการนำเข้าลดลงอย่างต่อเนื่อง หากเปรียบเทียบข้อมูลในปี 2558 อินโดนีเซียนำเข้าข้าวโพดจำนวน 3.5 ล้านตัน แต่ปัจจุบันปริมาณการนำเข้าลดลงเหลือเพียง 400,000 - 450,000 ตันเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การผลิตที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาข้าวโพดที่ระดับเกษตรกรลดลงจาก 8,000 รูเปียห์/กิโลกรัม เป็น 4,050 รูเปียห์/กิโลกรัม ในขณะที่รัฐบาลคาดหวังให้มีการเพิ่มขึ้นทั้งการผลิตและราคาที่สูงขึ้นสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพด ดังนั้น อาจมีการรับซื้อผ่านหน่วยงาน BULOG

ในขณะเดียวกัน ศูนย์ข้อมูลและระบบสารสนเทศการเกษตร กระทรวงเกษตร ระบุว่าในปี 2560 มีการผลิตข้าวโพดจำนวน 28,924,015 ตัน แต่ในปี 2564 ลดลงเหลือเพียง 23,042,765 ตัน ในขณะที่สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (PBS) คาดว่าในปี 2566 พื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวโพดจะอยู่ที่ 2.49 ล้านเฮกตาร์ โดยมีการผลิตข้าวโพดเมล็ดแห้งที่เกษตรกรขายได้ความชื้นไม่เกิน 14% อยู่ที่ 14.46 ล้านตัน ซึ่งปริมาณลดลงเมื่อเทียบกับปี 2565 ที่จำนวน 16.53 ล้านตัน

นอกจากนี้ นาย ANDI AMRAN SULAIMAN รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย แสดงความมั่นใจว่าอินโดนีเซียจะสามารถผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศได้เพียงพอ และจะสามารถกลับมาส่งออกข้าวโพดได้อีกครั้งในอีก 3 ปีข้างหน้า ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นผู้ส่งออกอีกครั้ง รัฐบาลจึงได้การดำเนินกลยุทธ์ อาทิ การขยายพื้นที่เพาะปลูก การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในการจัดหาเมล็ดพันธุ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการผลิต การประกันราคาขายที่สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งการให้เงินอุดหนุนเพื่อจัดซื้อปุ๋ย ซึ่งในปีนี้งบประมาณสำหรับการจัดซื้อปุ๋ยที่ได้รับเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้นเป็น 14 ล้านล้านรูเปียห์ ซึ่ง รมว. AMRAN เตือนว่าหากมีผู้ประกอบการที่บิดเบือนราคาปุ๋ย ก็จำเป็นต้องมีการเพิกถอนใบอนุญาต

ที่มา: หนังสือพิมพ์ KOMPAS วันที่ 22 เมษายน 2567

กระทรวงเกษตรติดตั้งเครื่องสูบน้ำ 10,000 เครื่องในชวากลาง ช่วยส่งเสริมการผลิตข้าว

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรเปิดเผยระหว่างการเยือนเมืองเซอมารัง จ.ชวากลาง ว่ากระทรวงเกษตรยังคงดำเนินโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรโดยเฉพาะพื้นที่ปลูกข้าวนาน้ำฝน ในเบื้องต้นอยู่ระหว่างดำเนินการติดตั้งเครื่องสูบน้ำจำนวน 35 อำเภอใน จ.ชวากลาง จำนวน 10,000 เครื่อง การสูบน้ำเพื่อใช้ในการชลประทานสามารถเร่งกระบวนการเพาะปลูก สามารถเพิ่มการผลิตข้าวของประเทศได้ นอกจากนี้ โครงการฯ ดังกล่าว สามารถกระตุ้นการเพาะปลูกในฤดูกาลที่สองของปีให้ดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสมที่สุด

ปัจจุบันกระทรวงเกษตรกำลังเร่งดำเนินการติดตั้งเครื่องสูบน้ำบนเกาะชวา เนื่องจากพื้นที่ประมาณร้อยละ 70 บนเกาะชวาเป็นศูนย์กลางการผลิตข้าวของประเทศ และเพื่อช่วยเหลือกิจกรรมการเพาะปลูกของเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิตข้าวของประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญโดยตั้งเป้าให้สามารถผลิตข้าวเพิ่มขึ้นอีก 1.2 - 1.5 ล้านตันด้วย แนวทางดังกล่าวหวังว่าภายในระยะเวลา 3 ปี อินโดนีเซียจะสามารถกลับมาพึ่งพาตนเองในด้านข้าวได้อีกครั้ง

ในขณะเดียวกัน นาย Ali Jamil อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกการเกษตร กล่าวว่า นอกเหนือจากการเพิ่มดัชนีการเพาะปลูก (IP) จาก IP 100 เป็น IP 200 แล้ว หวังว่าโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำที่ออกแบบมาเพื่อเพิ่มดัชนีการเพาะปลูกข้าวโดยเฉพาะข้าวนาน้ำฝน จะช่วยเพิ่มผลผลิตให้ได้สูงขึ้น เพราะพื้นที่ปลูกข้าวส่วนใหญ่ในอินโดนีเซียมีขนาดใหญ่ นอกจากนี้ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย ระบุว่าพื้นที่นาข้าวจำนวน 7.4 ล้านเฮกตาร์ในอินโดนีเซีย เป็นนาข้าวน้ำฝนประมาณ 2.7 เฮกตาร์ คิดเป็นร้อยละ 36 โดย จ.ชวากลางมีนาข้าวน้ำฝนอยู่ที่ 267,720 เฮกตาร์ และภายในเดือนตุลาคม ปี 2567 กระทรวงเกษตรตั้งเป้าจะขยายพื้นที่นาข้าวน้ำฝนบนเกาะชวาให้ถึง 1 ล้านเฮกตาร์

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 23 เมษายน 2567

KKP เรียกร้องความร่วมมือระหว่างประเทศ ร่วมส่งเสริมการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเล

การประชุมคณะกรรมการกิจการมหาสมุทร (Our Ocean Conference: OOC) ครั้งที่ 9 จัดขึ้นที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ ระหว่างวันที่ 15-17 เมษายน 2567 ในหัวข้อ Our Ocean: An Ocean of Potential นาย Muh Firdaus Agung ผู้อำนวยการฝ่ายความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลและการอนุรักษ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า KKP กำลังระดมความคิดเพื่อขอการสนับสนุนจากนานาชาติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลครอบคลุมพื้นที่ 97.5 ล้านเฮกตาร์ หรือประมาณร้อยละ 30 ของพื้นที่ทางทะเลในน่านน้ำอินโดนีเซียภายในปี 2588 การขยายพื้นที่อนุรักษ์มีความสำคัญต่อความยั่งยืนของระบบนิเวศทางทะเลและรักษาวิถีชีวิตของชุมชนชายฝั่ง ซึ่งในการประชุมครั้งนี้มีผู้แทนจากประเทศต่างๆ องค์กรพัฒนาเอกชน และผู้บริจาคจากต่างประเทศเข้าร่วมด้วย

นอกจากนี้ การบรรลุเป้าหมายในการขยายพื้นที่อนุรักษ์อาจช่วยในการปกป้องระบบนิเวศทางทะเลที่ครอบคลุมพื้นที่แหล่งหญ้าทะเล 58,000 เฮกตาร์ ป่าชายเลน 211,000 เฮกตาร์ แนวปะการัง 1.2 ล้านเฮกตาร์ พื้นที่วางไข่ร้อยละ 30 และแหล่งกักเก็บคาร์บอนทางทะเล 188 ล้าน tCO2eq (ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) ตลอดจนปกป้องทรัพยากรทางทะเลมูลค่า 22,000 ล้านเหรียญสหรัฐ/ปี โดยการขยายพื้นที่อนุรักษ์ที่มีอยู่ สร้างพื้นที่อนุรักษ์ใหม่ และสร้างพื้นที่คุ้มครองทางทะเลขนาดใหญ่ (Large Scale Marine Protected Areas: LSMPAs)

การประชุม OOC เป็นเวทีระดับโลก ถือเป็นโอกาสในการหารือความร่วมมือทางทะเล การระดมทรัพยากรบุคคล เงินทุน และอื่นๆ การบรรลุสุขภาพของมหาสมุทรเชิงบวก (Achieving positive ocean health) และประเด็นทางทะเลที่สำคัญต่างๆ ซึ่งอินโดนีเซียเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม OOC ครั้งที่ 5 เมื่อปี 2561 ที่เกาะบาหลีสำหรับการประชุม OOC ครั้งที่ 9 โดยคณะกรรมการกิจการมหาสมุทรได้จัดการอภิปรายมุ่งเน้นการดำเนินการหลัก 6 ประเด็น ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ/พื้นที่คุ้มครองทางทะเล การประมงที่ยั่งยืน เศรษฐกิจสีน้ำเงินที่ยั่งยืน ความมั่นคงทางทะเล และมลภาวะทางทะเล

นอกจากนี้ นาย Firdaus ยังกล่าวอีกว่าระบบนิเวศทางทะเลมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนการดำรงชีพของคนในท้องถิ่นและสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการประมงและการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม มีความท้าทายหลายประการที่อินโดนีเซียกำลังเผชิญอยู่ รวมถึงการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลซึ่งเป็นหนึ่งในผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การทำประมงเกินขนาด การพัฒนาชายฝั่งและมลพิษทางทะเล ซึ่งคุกคามความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศทางทะเล ตลอดจนเป็นอันตรายต่อรายได้และสวัสดิภาพของชุมชนชายฝั่ง ตั้งแต่ปี 2560 อินโดนีเซียได้เสนอข้อผูกพัน 60 ข้อ โดย 51 ข้อถือว่าเสร็จสมบูรณ์แล้ว และอีก 9 ข้อยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการให้แล้วเสร็จ และสำหรับการประชุม OOC ครั้งที่ 9 อินโดนีเซียได้ยื่นเสนอข้อผูกพันใหม่ จำนวน 7 ข้อ ดังนี้

1. อินโดนีเซียจะจัดตั้งพื้นที่อนุรักษ์ใหม่ 200,000 เฮกตาร์ในปี 2567
2. ในปี 2567 อินโดนีเซียจะเพิ่มค่าพื้นฐานร้อยละ 10 (โดยเฉลี่ย) สำหรับการประเมินประสิทธิผลของการจัดการพื้นที่อนุรักษ์จากปี 2566 เป็น 17.8 ล้านเฮกตาร์ของพื้นที่อนุรักษ์ที่กำหนด
3. อินโดนีเซียจะจัดทำแผนปฏิบัติการเชิงพื้นที่ 5 แผนให้แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2567 เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงและแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่ง
4. ในปี 2567 จะมี 30 หมู่บ้านท่องเที่ยวทางทะเลในอินโดนีเซีย
5. ในปี 2567 อินโดนีเซียจะดำเนินการประเมินคาร์บอนสีน้ำเงิน (Blue Carbon) ในแหล่งหญ้าทะเลในพื้นที่อนุรักษ์ 20 แห่งอย่างรวดเร็ว เพื่อเริ่มต้นการจัดตั้งเครือข่ายและฐานข้อมูลคาร์บอนสีน้ำเงินตลอดจนกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติสำหรับการกำกับดูแลคาร์บอนสีน้ำเงิน
6. อินโดนีเซียจะดำเนินโครงการ National Initiative of Love of the Sea Month (BCL)ต่อไป โดยมีเป้าหมายที่จะเพิ่มปริมาณขยะที่รวบรวมได้ให้มากขึ้นจากปี 2566 ร้อยละ 10
7. อินโดนีเซียจะเตรียมข้อเสนอเครื่องมือทางการเงินที่ยั่งยืนสำหรับการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเล (MPA) ในอินโดนีเซีย

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 24 เมษายน 2567

อินโดนีเซียจับมือจีนเร่งผลิตอาหาร เพิ่มขีดความสามารถการพึ่งพาตนเอง

เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2567 นาย Luhut Binsar Pandjaitan รัฐมนตรีประสานงานด้านกิจการทางทะเลและการลงทุน เปิดเผยหลังการประชุม The 4th High Level Dialogue and Cooperation Mechanism (HDCM) ซึ่งจัดขึ้นที่เมือง Labuan Bajo จ.นูซาเติงการาตะวันออก ว่า ในปี 2567 อินโดนีเซียตั้งเป้าที่จะร่วมมือกับจีนในการพัฒนาการผลิตอาหารที่จำเป็น 5 รายการ ได้แก่ ข้าว พริกแดงหยิก (Red curly chili) กระเทียม ทุเรียน และสาหร่าย โดยเลือกข้าวที่จะนำมาพัฒนาเป็นลำดับแรก ซึ่งรัฐบาลอินโดนีเซียได้ขอให้รัฐบาลจีนจัดหาเทคโนโลยีการผลิตข้าวให้กับอินโดนีเซีย เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการบรรลุถึงความพอเพียง

รัฐบาลจีนได้ตกลงที่จะให้ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีการผลิตข้าวให้กับอินโดนีเซีย โดยวางแผนที่จะนำเทคโนโลยีนี้ไปประยุกต์ใช้ในโครงการนิคมอาหาร (Food Estate) บนพื้นที่ 100,000 เฮกตาร์ ใน จ.กาลิมันตันกลาง นอกจากนี้ อินโดนีเซียมีเป้าหมายที่จะกำหนดให้ BULOG เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูดซับผลิตภัณฑ์ทางเกษตรทั้งหมดในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งแผนการนี้คาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ภายใน 6 เดือน หรือประมาณไตรมาสสุดท้ายของปี 2567 โดยนาย Luhut ตั้งเป้าว่าโครงการนี้จะเพิ่มการผลิตข้าวใน จ.กาลิมันตันกลาง เป็น 2 ล้านตันต่อฤดูเพาะปลูก และจะทำให้อินโดนีเซียสามารถกลายเป็นคลังของอาหารโลกได้หากบรรลุเป้าหมายดังกล่าว

นอกจากข้าวแล้ว รัฐบาลอินโดนีเซียวางแผนที่จะพัฒนาการผลิตพริกแดงหยิกและกระเทียมในโครงการนิคมอาหาร Humbang Hasundutan ใน จ.สุมาตราเหนือ สำหรับอาหารลำดับที่ 4 ที่มุ่งเน้นพัฒนาคือ ทุเรียน เนื่องจากมองว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมในส่วนแบ่งตลาดส่งออกทุเรียนไปยังจีนเป็นเรื่องสำคัญ โดยตั้งเป้าพัฒนาการผลิตทุเรียนใน จ.สุลาเวสีกลาง และ จ.สุมาตราเหนือ เพื่อการส่งออกมูลค่า 500 ล้านเหรียญสหรัฐ และ 100 ล้านเหรียญสหรัฐ ตามลำดับ นอกจากนี้ นาย Luhut ได้ศึกษาความเป็นได้ในการจัดทำความร่วมมือการเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลกับจีนภายในประเทศ อินโดนีเซียมีพื้นที่ที่มีศักยภาพในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลประมาณ 2.5 ล้านเฮกตาร์ เนื่องจากร้อยละ 60 ของประชากรอินโดนีเซียอาศัยอยู่ตามพื้นที่ชายฝั่งทะเล และเชื่อว่าความร่วมมือนี้จะทำให้อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตสาหร่ายทะเลรายใหญ่ที่สุดของโลกได้

ที่มา: Indonesia Business Post วันที่ 25 เมษายน 2567

กระทรวงเกษตรขยายพื้นที่ดำเนินโครงการป้องกันโรค ASF

เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2567 Dr. Nasrullah อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เปิดเผยระหว่างการเยือนเมืองปอนเตียนัคว่า อุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรในอินโดนีเซียได้รับผลกระทบเชิงลบจากโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (African Swine Fever: ASF) ซึ่งพบได้ทั่วไปในภูมิภาคที่มีการเลี้ยงสุกรในบ้านจำนวนมาก เช่น จ.กาลิมันตันตะวันตก ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย (MoA) ร่วมกับองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และกระทรวงเกษตร อาหารและกิจการชนบทแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (MAFRA) ดำเนินโครงการเสริมสร้างความปลอดภัยทางชีวภาพในชุมชน(CABI) ต่อโรค ASF หลังจากประสบความสำเร็จในการดำเนินโครงการนำร่อง CABI ใน จ.สุลาเวสีเหนือ โครงการดังกล่าวได้ขยายไปยังเมืองปอนเตียนัคและเมืองลันดัก จ.กาลิมันตันตะวันตก ซึ่งการใช้มาตรการดังกล่าวในธุรกิจปศุสัตว์สามารถยับยั้งการแพร่ระบาดของโรค ASF ช่วยป้องกันการผลิตสุกรที่ลดลง และลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกร

ขณะเดียวกัน นาย Ani Sofian รักษาการนายกเทศมนตรีเมืองปอนเตียนักกล่าวว่า โครงการ CABI ถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องในการเอาชนะและช่วยลดความเสี่ยงของการแพร่กระจายของโรค ASF และลดการสูญเสียทางการเงิน ซึ่งจะช่วยทำให้สถานการณ์สุขภาพสัตว์ในภูมิภาคโดยรวมดีขึ้น ขณะนี้มีการใช้มาตรการป้องกันโรค ASF ที่เข้มงวดหลายประการทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค รวมถึงการควบคุมพื้นที่บริเวณชายแดน ทั้งนี้ กาลิมันตันตะวันตกเป็นจังหวัดซึ่งมีปริมาณการผลิตสุกรมากเป็นอันดับ 6 ของประเทศ โดยร้อยละ 80 เป็นการทำฟาร์มเลี้ยงสุกรของเกษตรกรรายย่อยแบบดั้งเดิม แต่การดำเนินการด้านความปลอดภัยทางชีวภาพในภูมิภาคยังไม่ครอบคลุมจึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรค ASF สูง และอาจส่งผลกระทบต่อจำนวนสุกรที่ลดลงราคาสุกรที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และความสูญเสียทางเศรษฐกิจสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายย่อยใน จ.กาลิมันตันตะวันตก

นอกจากนี้ นาย Rajendra Aryal ผู้แทน FAO ประจำอินโดนีเซียและติมอร์ตะวันออก เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย เพื่อป้องกันภัยคุกคามจากโรค ASF คาดว่าโครงการ CABI จะได้นำไปปรับใช้ในภูมิภาคอื่นๆ เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรในประเทศ และปรับปรุงระบบสุขภาพสัตว์ของอินโดนีเซียอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ FAO มุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกับ MoA รัฐบาลระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคเพื่อให้การสนับสนุนด้านเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการป้องกันโรคASF ในอินโดนีเซียอย่างมีประสิทธิผลต่อไป

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 30 เมษายน 2567